

Sygn. akt: I C 447/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Nidzicy I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Cygan
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Jastrzębowska

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2017 r. w Nidzicy

sprawy z powództwa A. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A. (...)z siedzibą w O.

przeciwko (...)Spółka Akcyjna z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...)Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda A. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A. (...)z siedzibą w O. kwotę 738,00 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych), z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala

III. zasądza od pozwanego (...)Spółka Akcyjna z siedzibą w W. na rzecz powoda A. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A. (...)z siedzibą w O. kwotę 730,97 zł (siedemset trzydzieści złotych, dziewięćdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 360,00 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotów kosztów zastępstwa procesowego.

IV. nakazuje ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa Sadu Rejonowego w Nidzicy kwotę 49,50 zł (czterdzieści dziewięć złotych, pięćdziesiąt groszy) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa,

V. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sadu Rejonowego w Nidzicy kwotę 123,39 zł (sto dwadzieścia trzy złote, trzydzieści dziewięć groszy) tytułem wydatków tymczasowo poniesionych przez Skarb Państwa,

Sygn. akt I C 447/16

UZASADNIENIE

Powód **A. P.** prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą A. (...)w O. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego (...)S.A. w W. kwoty 1.033,20 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 18 czerwca 2016 roku do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym także kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, o ile nie zostanie złożony spis kosztów.

W uzasadnieniu żądania powód wskazał, że w dniu 02 marca 2015 roku doszło do kolizji komunikacyjnej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki K. (...) o nr rej. (...) należący do R. (...). Szkodę w pojeździe spowodował

kierowca posiadający ważne ubezpieczenie OC u pozwanego. Pojazd był naprawiany przez S. (...), a koszt naprawy pojazdu wyniósł 7.152,55 zł. Pozwany przyjął odpowiedzialność za szkodę i wypłacił odszkodowanie. Użytkownikiem pojazdu K. (...) nr (...) był D. Z. który na czas naprawy pojazdu w okresie od dnia 23 marca 2015 roku do dnia 08 kwietnia 2015 roku wynajął samochód zastępczy. Koszt najmu pojazdu zastępczego w okresie naprawy pojazdu na skutek zdarzenia z dnia 02 marca 2015 r., za które odpowiedzialność ponosi pozwany, wyniósł 2.214 zł – czas trwania najmu 15 dni – a koszt wynajmu na jeden dzień wynosił kwotę 147,60 zł brutto. Następnie D. Z. w dniu 02 marca 2015 roku zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej mu od pozwanego. Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 1.180,80 zł tym samym uznając za zasadny okres najmu pojazdu przez 8 dni.

Pozwany (...) **S.A. w W.** w odpowiedzi na pozew wniosło o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany wskazał, że okres najmu pojazdu zastępczego wskazany przez powoda jest zbyt długi względem technologicznego i niezbędnego czasu naprawy pojazdu poszkodowanego pozostającego w związku ze zdarzeniem z dnia 02 marca 2015 roku. Pozwany wskazał że w zgłoszeniu szkody komunikacyjnej powód wskazał; „Dostawczy M. cofając zaczepił narożnikiem kontenera w zaparkowany pojazd marki K. (...). Pojazd stał zaparkowany w oczekiwaniu na naprawę po poprzedniej szkodzie komunikacyjnej”. W związku z tym faktem pozwany podniósł, że nie może odpowiadać za czas najmu pojazdu zastępczego związany z naprawą pojazdu pozostającą w związku z inną szkodą komunikacyjną, której sprawca nie posiadał ubezpieczenia u strony pozwanej.

Sąd ustalił co następuje:

W dniu 16 lutego 2015 roku D. Z. zawarł umowę najmu krótkoterminowego pojazdu O. (...) o nr rej. (...) z A. (...)A. P.. W przedmiotowej umowie ustalono, że okres najmu będzie trwać od 16 lutego 2015 roku do dnia 08 kwietnia 2015 roku i koszt opłaty dobowej za wynajem wyniesie kwotę 120 zł netto + 23 % VAT.

Dowód: umowa najmu krótkoterminowego [k. 8-9];

W dniu 02 marca 2015 roku doszło do zdarzenia polegającego na uszkodzeniu tylnej lewej części w pojeździe marki K. (...) o nr rej. (...) należącym do R. (...). Leasingobiorcą pojazdu był D. Z.. Sprawca zdarzenia z dnia 02 marca 2015 roku posiadał ważną polisę OC pojazdu zawartą ze stroną pozwaną. Pozwany przyjął odpowiedzialność za powstałą szkodę i zarejestrował ją pod numerem (...).

W dniu 02 marca 2015 roku pomiędzy D. Z. a powodem doszło do zawarcia umowy cesji mającej za przedmiot dochodzenia roszczenia od strony pozwanej za naprawienie szkody spowodowanej zdarzeniem z dnia 02 marca 2015 r.

Dowód: umowa cesji [k. 10];

W dniu 05 marca 2015 roku przedstawiciel firmy ubezpieczeniowej dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu. Miejscem oględzin był plac firmy naprawiającej pojazd – S. (...)w O. przy ul. (...). Uszkodzony w dniu 02 marca 2015 roku pojazd K. znajdował się na placu firmy (...) ponieważ wcześniej uczestniczył w innej kolizji i był tam naprawiany. W wyniku wcześniejszego zdarzenia pojazd marki K. doznał uszkodzeń m.in. przedniej części auta, a zatem innych niż tych z dnia 02 marca 2015 roku.

Dowód: pismo S. (...) [k. 50], faktura vat [k. 51-52]. Protokół zdawczo-odbiorczy [k. 54], protokół szkody w pojeździe [k. 65-65v], protokół przyjęcia zgłoszenia szkody [k. 84-86];

D. Z. ponownie zlecił naprawę pojazdu firmie (...). Na podstawie protokołu oględzin i wykonanej kalkulacji w systemie (...) ustalono, że całkowity koszt naprawy wyniesie kwotę 7.152,55 zł brutto. Wyliczoną wartość naprawy strona pozwana zaakceptowała w całości.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) [k. 11-13], zlecenie wykonania usługi [k. 79];

W dniu 19 listopada 2015 roku powód wystawił na rzecz nabywcy D. Z. Fakturę (...) za wynajem samochodu zastępczego w kwocie 2.214,00 zł obejmującą 15 dni wynajmu pojazdu tj. od dnia 23 marca 2015 roku do dnia 08 kwietnia 2015 roku.

Dowód: Faktura (...) [k. 14];

Powód pismem z dnia 01 kwietnia 2016 roku zawiadomił stronę pozwaną o dokonaniu cesji wierzytelności oraz wystosował wezwanie do zapłaty kwoty 2.214 zł tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego marki O. (...) o nr rej. (...) w wyniku szkody powstałej w pojeździe marki K. (...) o nr rej. (...) w dniu 02 marca 2015 roku.

Dowód: zawiadomienie o dokonaniu cesji wraz z wezwaniem do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania [k. 15-16];

Strona pozwana pismem z dnia 09 maja 2016 roku odmówiła wypłaty zawezwanej kwoty. Na skutek odwołania z dnia 24 maja 2016 roku strona pozwana z zweryfikowała ponownie swoje stanowisko. Na skutek przedmiotowego pismem z dnia 08 lipca 2016 roku strona pozwana przyznała zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 1.180,80 zł wskazując jako zasadny czas najmu na okres 8 dni tj. od dnia 23 marca 2015 roku (4 dni czas technologicznej naprawy, 2 dni na organizację oraz 2 dni przypadające na weekend).

Dowód: odwołanie [k. 18-19], pismo pozwanego z dnia 08 lipca 2016 r. wraz z potwierdzeniem przelewu [k. 21-22], akta szkody [k. 41];

Zgodnie z opinią sporządzoną przez biegłego sądowego A. M. wynika, że czas technologiczny naprawy powypadkowej powiązanej ze szkodą z dnia 02 marca 2015 roku pojazdu K. o nr rej (...) wynikający z kosztorysu (...) wyniósł 25,70 roboczogodzin. Natomiast realny czas liczony w dobach potrzebny do zlikwidowania omawianej szkody w pojeździe w zaokrągleniu wyniósł 13 dni. W związku z czym zdaniem biegłego za ten okres przysługuje klientowi pojazd zastępczy. Reasumując biegły przyjął, że wynajem pojazdu zastępczego, mający bezpośredni związek ze szkodą z dnia 02 marca 2015 roku nastąpił dnia 23 marca 2015 roku i z prostego rachunku wynika, że serwis mając na swoim placu uszkodzony pojazd na około 20 dni kalendarzowych przed przystąpieniem do naprawy mógł spokojnie oczekiwać na zatwierdzenie kosztorysu naprawy oraz sprowadzić części niezbędne do omawianej naprawy. Zatem okres 13 dni zawiera wszystkie składowe, które decydują o długości okresu najmu pojazdu zastępczego i jest adekwatny do rozpatrywanego przypadku oraz pozwala naprawić uszkodzony pojazd.

Dowód: opinia sporządzona przez biegłego sądowego A. M. [k. 103-113];

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Spór pomiędzy stronami koncentrował się na ustaleniu wysokości odszkodowania tytułem kosztów wynikających z najmu samochodu zastępczego, w szczególności co do okresu korzystania z pojazdu zastępczego.

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawał fakt, iż samochód marki K. (...) uległ uszkodzeniu w wyniku zderzenia, do którego doszło dnia 02 marca 2015 r. Bezsporne było również to, że pojazd sprawcy był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Tym samym, podstawę odpowiedzialności pozwanej stanowią przepisy art. 435 par. 1 w zw. z art. 436 par. 1 kc w zw. 822 kc i z art. 34 i 35 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych.

Dokonując powyższego rozstrzygnięcia Sąd oparł się na dokumentach zaoferowanych przez strony, których prawdziwości nie zakwestionowano, ponadto Sąd uwzględnił w całości pisemną opinię A. M. z zakresu eksploatacji i naprawy samochodów, która była jasna, rzetelna i logiczna, jednakże okazała się nieprzydatna w świetle ustaleń faktycznych o ilości posiadanych przez poszkodowanego pojazdów.

Pozwany nie podważał także ważności ani skuteczności umowy cesji, a tym samym. Zarzuty przeciwko żądaniom pozwu skoncentrowały się głównie na wymaganym czasie trwania najmu pojazdu zastępczego.

Należy wskazać, iż kwestię zasadności ponoszenia kosztów wynajmu pojazdu i ich związku ze szkodą w pojeździe przesądził już w licznych orzeczeniach Sąd Najwyższy. Ugruntowana już na tym polu praktyka orzecznicza stoi na stanowisku, że istnieje normalny związek przyczynowy między uszkodzeniem pojazdu a wynajęciem pojazdu zastępczego (tak np. w wyroku SN z dnia 18 marca 2003r. w sprawie IV CKN 1916/00, niepubl.).

Zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. (III CZP 5/11), odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej.

Korzystanie z pojazdu w celach prywatnych, który na skutek kolizji drogowej został uszkodzony, zasługuje na ochronę, albowiem takie używanie rzeczy również przedstawia wartość pieniężną. Nadto wskazuje się, że korzystanie przez poszkodowanego z własnego pojazdu mechanicznego nie może być odtworzone przez wykorzystanie środków komunikacji publicznej, są to bowiem odmienne sposoby korzystania z rzeczy. Samochód w sposób bardziej wszechstronny i funkcjonalny zaspokaja potrzeby życiowe właściciela. Korzystanie z niego stało się obecnie standardem cywilizacyjnym i taka jego funkcja będzie się umacniać.